

M E S E Č N I L I S T O

O B Č I N E Š O Š T A N J

FEBRUAR

PRIOGA
LIST – KULTURA

ŽIVLJENJE PIŠE ZGODBE
str. 6

ZAKAJ NE NOSITE
SVOJIH SRC V DLANEH
str. 4 – Kultura

INTERVJU
str. 6 – Kultura

ISSN 1581-8373

Poštnina
plačana pri
pošti 3325
Šoštanj

LETO XXVI
ŠT. 2
24. FEBRUAR 2022
3€

List

**REVIJA ZA KULTURNA
IN DRUGA VPRAŠANJA
OBČINE ŠOŠTANJ IN ŠIRŠE**

Izdaja
Zavod za kulturo Šoštanj,
Trg svobode 12, 3325 Šoštanj,
zanj Kajetan Čop, direktor.
Izdajanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Darko Menih,
župan.

Odgovorni urednik
Jože Volk

Vodenje redakcije
mag. Milojka B. Kompreg

Jezikovni pregled
Jože Volk

Oblikovanje, prelom strani
Media Center, Marko Gorjup s. p.

Tisk
Grafika Gracer d. o. o.

Naklada
500 izvodov

**Kritične pripombe na vsebino ali obliko
Lista bodo dosegle svoj namen
le, če jih boste posredovali s kratkim
sporočilom na e-naslov
list.revija@gmail.com.**

Vse sodelavce prosimo, da prispevke
za **LIST št. 3/2022** pošljete najkasneje
do 23. marca 2022 na elektronski
naslov list.revija@gmail.com.

Foto naslovnice – Dejan Tonkli

KAZALO

Napovednik	2
Naša občina	4
Življenje piše zgodbe	6
Fotokarikatura	8
Naša društva	9
Dogodki in ljudje	12
Šoštanj 2121	14
Šport	16
Šola in vrtec	17
Razvedrilo	19
Kajuhova cesta	20

NAROČILNICA

Naročam revijo List do pisnega preklica

Ime in priimek

Naslov (ulica in kraj)

E-naslov ali telefon

Podpis

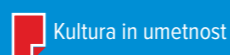
Naročilnico pošljite po navadni pošti na naslov:
Zavod za kulturo Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj ali
na e-naslov: list.revija@gmail.com.

Cena letne naročnine (11 števil) je 20 €, cena posamezne številke pa 3 €.

ZVRST	KDAJ	KAJ	KJE	VABI VAS
RAZSTAVA	marec 2022	Priložnostna grafična podoba Kajuh 100 let	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
RAZSTAVA	četrtek, 3. 3., 18.00	Razstava ob 100-letnici šolskih sester	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
PLANINSTVO	petek, 4. 3., 18.00	Občni zbor planinskega društva Šoštanj	Gasilski dom Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
PLANINSTVO	sobota, 5. 3.	Planinsko orientacijsko tekmovanje Lige Smrekovec v Šoštanju	Smrekovec in okolica	Planinsko društvo Šoštanj
PLANINSTVO	nedelja, 6. 3.	Čemšeniška planina (1205 m)	Čemšeniška planina	Planinsko društvo Šoštanj
SEJEM	ponedeljek, 7. 3., 10.00–18.00	Knjižni sejem	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
POTOPIS	torek, 8. 3., 18.30	David Vidmar Čeru: Nova Zelandija – Dežela prijaznih Maorov, kuštravih ovac in skrivnostnih hóbitov	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
USTVARJALNICA	četrtek, 10. 3., 17.00	Četrkova peta	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
PRAVLJICE	četrtek, 17. 3., 17.00	Pravljčna joga	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
PLANINSTVO	sobota, 19. 3.	Tojzlov vrh na Kozjaku (703 m)	Tojzlov vrh na Kozjaku	Planinsko društvo Šoštanj
KONCERT	petek, 25. 3., 19.00	Spomladanski koncert PO Zarja	Kulturni dom Šoštanj	PO Zarja Šoštanj
RAZSTAVA	ponedeljek, 28. 3.–8.4.	»V materinem objemu« razstava z začetnega in nadaljevalnega tečaja oblikovanja gline	Mestna galerija Šoštanj	Društvo Harmonija Šoštanj
ABONMA	četrtek, 31. 3., 19.00	Abonma – Muzikal Vesna OŠ MPT	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj

Šport

Kultura in umetnost

Splošno

Napovednik priveditev je objavljen v reviji List, v časopisu Naš čas in na spletnem portalu Šoštanj.info (<http://www.sostanj.info>).

Podatke o priveditvah pošljite na elektronski naslov: priveditve@sostanj.net

NAŠA OBČINA

90 let Marije Ramšak in Antona Tajnika

V februarju sta 90. rojstni dan praznovala Marija Ramšak (7. 2.) in Anton Tajnik (17. 2.) iz Raven pri Šoštanjju.

Ob visokem jubileju sta jima vse dobro zaželela tudi župan Občine Šoštanj Darko Menih in predsednik KS Ravne Jože Sovič. Voščili so jima tudi predstavniki Rdečega križa in lokalnih društev.

Vse najboljše in še mnogo zdravih let.

Foto arhiv Občine Šoštanj

Foto arhiv Občine Šoštanj

TJAŠA REHAR

Plačevanje položnic brez provizije odslej v poslovalnicah Pošte Slovenija v Šoštanjju, Topolšici in Velenju

Le še do konca februarja bodo lahko občani Šoštanjja plačevali položnice brez provizije v poslovalnici Delavske hranilnice v Velenju, ker je Delavska hranilnica odstopila od pogodbe.

Občina Šoštanj želi še naprej omogočiti plačevanje položnic brez provizije svojim občanom, zato smo nemudoma pristopili k iskanju novih rešitev. Dogovor smo uspeli skleniti s Pošto Slovenije, tako da bo mogoče s 1. marcem položnice brez dodatnih stroškov plačevati v njenih poslovalnicah v Šoštanjju, Topolšici in Velenju. Pošta Slovenije plačilne storitve na svojih okencih izvaja v sodelovanju z Novo KBM, d. d.

Kljub povečanemu znesku provizije, ki bremeni proračun Občine, smo se odločili, da s projektom nadaljujemo. Občina Šoštanj bo tako tudi v prihodnje svojim občanom omogočala plačilo položnic brez provizije za račune, ki jih izdaja Občina, krajevne skupnosti, Zavod za kulturo Šoštanj, OŠ Karla Destovnika - Kajuha Šoštanj, Vrtec Šoštanj in Glasbena šola Velenje.

Višja provizija predstavlja dodaten strošek tudi podjetjem. Projektu se bodo priključili, če bodo njihove finančne razmere to dopuščale. Podjetja, katerih položnice bo moč plačevati brez provizije, bomo objavili na spletni strani Občine Šoštanj.

Ponatis knjige Mirana Aplinca Vošnjaki – industrialci iz Šoštanjja

Občina Šoštanj je v počastitev jubilejnega leta omogočila izdajo knjige Vošnjaki – industrialci iz Šoštanjja avtorja, zgodovinarja dr. Mirana Aplinca.

Gre za drugo izdajo 1. knjige iz zbirke Lapis belus, ki jo je leta 2005 izdal Zavod za kulturo Šoštanj. Knjiga je med bralci, posebej med Šoštanjčani, naletela na dober odziv in je bila že kmalu razprodana.

To dejstvo in spoznanje, da sta bila tehnološki razvoj usnjarne in prizadevanje njenega solastnika, tedanjega šoštanjkega župana Hansa Woschnagga, odločilen dejavnik, da je trg Šoštanj leta 1911 pridobil status mesta, je bila odlična priložnost, da se Občina Šoštanj ob 110-letnici pridobitve mestnih pravic pokloni znameniti šoštanjski rodbini in vsem zaposlenim usnjarem, ki so ustvarjali zgodbo o uspehu. Knjiga je na voljo v Muzeju usnjarstva na Slovenskem, v Mestni galeriji in Vili Mayer v Šoštanjju.

Foto splet

Razpis za sofinanciranje malih komunalnih čistilnih naprav

Na spletni strani Občine Šoštanj je objavljen javni razpis za sofinanciranje izgradnje malih komunalnih čistilnih naprav.

Povezava: <https://sostanj.si/objava/598530>

Obvestilo vrtičkarjem (državna kolesarska povezava Velenje–Mozirje)

Državna kolesarska povezava Velenje–Mozirje bo potekala tudi preko naše občine. Na območju Šoštanjja se bo zgradila nova kolesarska pot, in sicer od Cankarjeve ceste do Metleč.

Večina trase bo potekala ob železniški progi. Na odseku med igriščem na Cankarjevi cesti in Mestno kavarno Šoštanj je ob železniški progi kar nekaj vrtičkov. Večina lastnikov teh vrtičkov nima najemne pogodbe ali kakšnega drugega dovoljenja za vrt od Slovenskih železnic. Lastnici teh zemljišč bosta sedaj postali Republika Slovenija in Občina Šoštanj. Investitor kolesarske povezave je Direkcija RS za infrastrukturo. Investicija se bo izvajala v letošnjem letu, v tem trenutku poteka javni razpis za izbiro izvajalca del. Kolesarska pot bo potekala ob železniški progi preko zemljišč, na katerih se nahajajo vrtički.

Zaradi vsega navedenega vljudno prosimo lastnike vrtičkov, da izpraznijo zemljišča (umaknejo rastlinjake in podobno).

Prikaz pasu, po katerem bo potekala kolesarska pot.

Foto arhiv Občine Šoštanj

V podporo zdravstvu!

V času kar precejšnih kritik na naše zdravstvo oziroma zdravstvene delavce je vendarle treba zapisati, da vse ni tako črno, kot prikazujejo nekateri, še več, veliko je svetlega in dobrega postopanja in organiziranja. To, kar pišem, pišem iz lastnih izkušenj.

Sem srčni bolnik, po letih že v tretji tretjini življenja. Kot tak često potrebujem medicinsko osebje, pri čemer mislim na vse, ki delajo v zdravstvu. Nimam osebnega zdravnika oziroma zdravnice, saj je zaradi specializacije odsotna, a kljub temu nimam nobenih težav z obiskom pri zdravniku in pridobivanju zdravil ali napatnic, za kar skrbi prijazna sestra Francka. Zdravstvena postaja v Šoštanjju je dobro organizirana. Nobenih telefonskih klicev in čakanja na odziv, le e-mail napišem, pa je obisk urejen in zdravila na kartici, resnično. Sestre se trudijo, v veliko podporo pa je s svojo prijaznostjo tudi receptorka Darja v zdravstveni postaji.

Pa še nekaj svetlega za bolnišnico Topolšica. Kontrolni pregled v ambulanti za popuščanje srca pri dr. Polesu. Dne 18. 1. 2022 sem bil naročen ob 9. uri in dvajset minut. Pregled je obsegal: EKG, pregled pri zdravniku, odvzem krvi v laboratoriju, rentgen pljuč in preverjanje kapacitete pljuč. Ob 10. uri in trideset minut sem zapustil bolnišnico. Ena ura in trideset minut za vse. Bravo. Pa se mi to ni zgodilo prvič, takšne preglede opravljam dvakrat letno in večinoma je tako.

Foto splet

-TH-

ŽIVLJENJE PIŠE ZGODBE

Ivan Kompan in njegov svet birotehnike

Znani Šoštanjčan finomehanik in ustvarjalec tehnične dediščine

Kdo in kaj je **Ivan Kompan** iz Florjana, Šoštanjčani dobro vedo. Je eden tistih ljudi, ki dajejo identiteto kraju, mestu in mlajši zgodovini nekdanjega upravnega središča Šaleške doline. Če že ni veličina, za kar se sam nima, pa je plemenita veličina njegova strokovna dejavnost in njegova muzejska zbirka finomehanike: biro-strojev, računskih in pisalnih strojev, fotokopirne tehnike, šivalnih mašinc. Celo nekaj originalnih kosov pohištva ter dragocenih umetniških slik, ki jih v njegovem domu ni moč spregledati. Pretežno pa je njegov kletni del velike stanovanjske hiše neprecenljiv muzej, katerega vrednosti in pomembnosti se morda Šoštanj ne zaveda dovolj. To, kar je Woschnaggov dvorec Gutenbuchel v stavbni dediščini, Vila Mayer v arhitekturi, obelisk šoštanjke Marije na prepogosto osamelem Glavnem trgu, Muzej usnarstva Slovenije, spomenik s stisnjeno pestjo Kajuha v parku, je biser tehnične in tehnološko-razvojnega obdobja birotehnike idr. od 19. do 20. stoletja Kompanova zbirka v Florjanu 258. Ker v eni reportaži ni mogoče opisati pester življenjske poti vitalnega 80-letnika, kaj šele obsežne kot »apoteka« urejene muzejske zbirke široke palete stare birotehnične opreme ter finomehantičnih detajlov in že kar svetovne zbirke znamenitih nekdanjih proizvajalcev računske in strojepisne produkcije, tokrat dodajamo nekaj več fotografij.

Ivan Kompan v svojem zgodovinskem prizemlju čaka na boljšo rešitev. Foto Jože Miklavc

Življenjsko delo Ivana Kompana je v bistvu iskanje Sebe

Njega samega! Po mladostniški identifikaciji, iskano življenjskega motiva, se je Ivo razvil v pravo legendo specialista za birotehniko in serviserja z mednarodnimi licencami in referencami. Takšnih nima domala nihče na vsem območju Štajerske, najbrž tudi ne v vsej Sloveniji. Začetek bolj samostojne življenjske poti pa je bil za mladega, vedoželjnega fanta z Goric nad Šoštanjem odvisen od nepredvidljive usode, ki ga je vtirila v povsem drugo smer, kot si je na poti v življenje sprva želel. V elektrarni, kjer se je želel izučiti za električarja in tam zaposliti, prav takrat ni bilo prostih mest. Ko je končal usposabljanje za kovinarja na poklicni šoli Borisa Kidriča v Celju, kjer je zelo uspešno izvajal praktično usposabljanje v Finomehaniki Celje, je

Od najstarejših do bolj sodobnih v Kompanovi zbirki

Foto Jože Miklavc

Ivo v svoji mali ustvarjalnici z nazorno predstavitvijo zdaj že muzejskih modelov

Foto Jože Miklavc

JOŽE MIKLAVC

kot perspektiven, nadarjen finomehanik dobil tudi redno zaposlitev. Od tam je deloval po vsem celjskem teritoriju, vključno v Šaleški dolini. Ob tem je opravil specializacijo v Nemčiji, s pridobitvijo licenc za slovite evropske in svetovne birotehnične firme pa delo in izobraževanje v lepem delu Evrope. V Sloveniji so mu bila odprta številna vrata najuglednejših obrti, tovarn in državnih ustanov.

Ivo Kompan je svetoval tudi državnim inšpekcijam

Postal je tudi sodni izvedenec in inštruktor za registrske blagajne v državni tržni inšpekciji. Ob svojem delu, nenehnem izpopolnjevanju, nabiranju izkušenj in povezav s strokovnimi institucijami ter vplivnimi ljudmi je Kompan spletel neprecenljive

vezi, ki so mu omogočile lastno prakso v svojem poklicu. Ljubezen do odkrivanja novega in strast do shranjevanja starih modelov birotehničnih strojev ga je spodbujalo k zbirateljstvu. Ko se je približevalo obdobje polne delovne dobe, je Ivo Kompan po 50 letih dela začel ustvarjati iz že zbranih in na novo pridobljenih strojev muzejsko zbirko, ki prekaša zbiralce tovrstnih tehničnih starin. Vse elektro-strojne modele je nizal v pregledne cikluse po modelih, letnikih, tehnoloških izvedbah in seveda z biseri, ki segajo v unikatne najpomembnejših svetovnih znamk. A kot pravi sam, mu veliko pomenijo tudi stara registrska lekarniška blagajna lekarniškega **magistra Ferdinanda Vrabčiča** iz Šoštanja, računski stroj in fotografski aparat Postaje milice Šoštanj, računski stroj Obhner ter električni pisalni stroj Olimpia iz časa življenja Woschnaggov na Šoštanskem. Na vprašanje, kaj, kateri eksponat mu pomeni največ, je odgovoril: »Ja, kot da me vprašate, katerega od petih otrok ima mama najrajši? Na to ne morem odgovoriti, odgovora ni!«

Kako je nastajala ta izjemna tehnična dediščina?

»Odkar sem se zavedel pomena, napredka in razvoja te tehnike, ki je sestavljena iz tisočih inovacij, izumov, novih tehnologij in kasneje elektrificiranih strojkov do sedanje računalniške tehnologije, sem vseskozi iskal, shranjeval, popravil in obnavljal vse tisto, kar je bilo dostopno za meni dosegljiv denar. Zelo veliko pa sem dobil kot darila, odpisano »robo«, celo zavržene primerke. A, da sem lahko kompletiral serije (ničesar nima po dva ali več istih ali zelo identičnih modelov, op. a.), sem iskal na boljšakih, pri malih zbiralcih ali pri firmah, servisih. Le tako mi je uspelo urediti dragocene serije.« Ivan zato odkrito pove, da je to njegova ljubezen, nagonna potreba po dejavnosti, ki ga izpolnjuje in mu kot česnja na torti daje zadovoljstvo nad vsem, kar je skozi pol stoletja in vso delovno kariero ustvaril. »Zato sem po svoje nezadovoljen, nesrečen in razočaran, da se v našem kraju ne najde ustreznih rešitev. Tako vsa moja zbirka sameva v kletnih prostorih naše družinske hiše, kar skoraj onemogoča dostop širši javnosti. Doslej je bila to rešitev, zdaj pa odgovorno povem, da si ne samo jaz, tudi dragocena zbirka zasluživa, da si jo na sodoben, pedagoško in turističen način pristopa deli širša javnost. Rešitev za to bom iskal naprej in morda že vem, kje in kakšna bo.«

Muzej birotehnike in starinskih šivalnih strojev ima mesto v Tehniškem muzeju

Ko sem si za revijo List sam nato lahko ogledal razstaviščne prostore, urejene razstavljene stroje in naprave kot domine, pregledno opisane v svetovnem jeziku, s podatki, ki razkrivajo izvor, funkcije in nazornost funkcioniranja nekaterih »mašinc«, mi je zastajal dih. Kolikšno delo, kakšna vrednost, neprecenljiva tehnična dediščina?! Koliko let vsakodnevnega znanja, dela, skrbi, vzdrževanja, čiščenja in občudovanja, je Ivan, morda celo s svojo ženko Julijo, vložil v to njegovo »življenje«. Prevozil je tisoče km, porabil na tisoče ur, vložil izjemno veliko denarnih sredstev (vsaj četrtina vseh starih celo unikatnih modelov je kupljenih in pripeljanih iz tujine). Ob mojem dogovorjenem obisku se je v muzeju Finomehanike-birotehnike Kompan ravno oglašil občan iz Celja, intelektualec, nekdanji prebivalec in

30 starodobnih šivalnih strojev je v zbirki pripravljenih na radovedneže.

Foto Jože Miklavc

Le kateri pisatelj ali novinar je pisal na ta pisalni stroj?

Foto Jože Miklavc

poznavalec Šoštanja (1961) in Šaleške doline **Peter Krapež** (vodja proizvodnje in programa Gorenje Pohišto, direktor SDK Velenje idr.). Menda je prinesel v hrambo v zbirko zelo star stroj Continental. Po ogledu razstavnih prostorov in zbirk je spontano povedal:

»Muzejsko zbirko je nujno ohraniti za ogled in občudovanje rodovom za nami.«

Peter Krapež: »Šoštanjčana, mojstra in zanesenaka Ivana Kompana sem srečal v spletu okoliščin v strokovni zadevi, kam z zelo staro napravo, ki jo je morda treba ohraniti. Od nasveta in rešitve sva prišla do ogleda njegove zbirke, ki ima po mojem neprecenljivo muzejsko vrednost. Obče gledano pa tudi etnografsko in krajevno izročilo, saj potrjuje mojstrstvo občana, ki mu v Šaleški dolini ni para. Finomehanik ima zelo osebno odnos do preteklosti, do tehnike in razvoja. Skozi življenje si je z znanjem, iznajdljivostjo in pridnostjo služil kruh. Vse detajle stroke in malih mehaniziranih strojev ter naprav pozna v dno duše, tako tudi tehnične detajle, ki jih je tudi izdeloval, ko ni bilo rezervnih originalnih delov. Tako je podaljševal življenjsko dobo tiste čase izjemno dragih in iskanih pripomočkov birotehnike za banke, finančne urade, trgovine in obrt. Na tem mestu v Šoštanju je tako desetletja nastajala baza tehničnega značaja in dokaz polstoletnega razvoja od prvih tovrstnih naprav in opreme do sodobnega računalništva in digitalizacije. Če nekaterim odgovornim v tem času vse videno ne pomeni dovolj, da bi poskrbeli za ohranjanje tega bogastva, še ne pomeni, da lahko pustimo entuziastu, da sam nosi pezo in odgovornost za dediščino, ki je ni mogoče in tudi ne bo več nikdar, ohraniti in ponuditi na ogled in občudovanje rodovom za nami.«

Priznanje OŠ Ivanu Kompanu za zasluge v domačem kraju in širše Foto Jože Miklavc

Da so v Šoštanju opazili mojstrstvo in vrednoto Kompanove zbirateljske vneme, je dokaz tudi občinsko priznanje, ki sta ga v letu 2021 (ob 110-letnici mesta Šoštanj) namenila Ivanu Občina Šoštanj in župan **Darko Menih**. Če je to dovolj in najprimernejša gesta, bo pokazal čas. Zdi se, da Kompan išče drugačno rešitev za njegovo življenjsko zbirateljsko delo, ki mu pomeni več kot vse, kar ga obdaja.

Registrske blagajne so ustavili računalniški sistemi. Foto Jože Miklavc

Le ugibamo lahko, kaj je zdaj to. Foto Jože Miklavc

V zbirki je tudi 10 kopirnih delujočih starin. Foto Jože Miklavc

FOTOKARIKATURA

Boris Zakošek

Pred dnevi, v sredo, 16. februarja, so prejeli naročniki tednika Naš čas, po tiskarni dišeči priljubljeni časopis, s kolofonom, kjer ni bilo zapisano, da je glavni in odgovorni urednik **Boris Zakošek**. Ker pač ni več. Tega bralci ne bi niti opazili, če se ne bi kakšen mesec prej javno razvedelo, da je Radio Velenje prvi mikrofon poprijela nova urednica, naše gore list, **Maja Oderlap**. Ker glas radia seže v deveto vas, je bilo slišati, da bi se naj dolgoletna šefica in urednica **Mira Zakošek** »umaknila« v zaslužni MIR. Pa je pricurjalo še to, da je bil objavljen razpis za uredniško mesto tudi v časopisu, ki ga bere vsa dolina. Torej kolektivna menjava znamenitega novinarskega para Zakošek. V kolektivu **Našega** in vašega časa zdaj daje taktirko »tipkam« novinarka **Dijana Janežič**. In še nekaj novega, mladega vetra veje za vsako novico, reportažo – dober posnetek. Pomlajeni kolektiv je zavezan resnici in pravici, ljudem in dejanjem ter vsem, ki so od ustanovitve Šaleškega rudarja dalje imeli redno, vsakotredensko možnost in veselje prebirati »cajtnge«, na katere se je lahko zanesel

Boris Zakošek

JOŽE MIKLAVC

Foto Jože Miklavc

vsakdo. Tudi na znameniti **Čvek**, ki ostaja zvest pregovoru. **Kar ni zapisano, se ni zgodilo!** Naj se torej zgodi, da se imajo vsi rahlo upokojeni novinarji na moč lepo, novi člani kolektiva

pa naj se »špegajo« po zapuščini, ki ostane tej dolini za zgled in v ponos. *Iz eka šoštanjskega pa ... Vso srečo tudi v prihodnje, Radio in naš Cajtn!*

NAŠA DRUŠTVA

Kulturni praznik v Gaberkah

Kulturnica Gaberke je ob kulturnem prazniku pripravila krajši kulturni program, in sicer kar na prostem pod Kozolcem Kulturnice.

K dobremu vzdušju je pripomoglo vreme, saj je popoldansko sonce dodobra ogrelo ozračje. Avtorica programa je bila **Polonca Dobnik**, ki si je za rdečo nit izbrala letošnjo 100. obletnico rojstva pesnika Karla Destovnika - Kajuha. Nastopajoči **Marko Jevšenak**, **Polonca Dobnik**, **Alenka Napotnik** in **Teja Malgaj** so recitali znane in manj znane Kajuhove pesmi, **Sonja Kotnik** pa je med odmori prebirala utrinke iz Kajuhovega življenja. Oder pod Kozolcem je bil okrašen s slikama Prešerna in Kajuha.

Ob zaključku kulturnega programa je sledilo še odprtje razstavnega panoja ob Kozolcu, na katerem so trenutno razstavljene na enem delu stare fotografije vasi Družmirja in Gaberk še v času pred pogrežanjem, na drugem pa fotografije, ki prikazujejo aktualna dogajanja društva Kulturnica Gaberke. Tematika razstavljenih fotografij se bo med letom spreminjala.

8. februar v Gaberkah 2022

Foto A. Grudnik

A. GRUDNIK

Beremo Kajuha

12. februarja je bila Kulturnica Gaberke povabljen v Šoštanj na branje Kajuhovih pesmi pred pesnikovim spomenikom.

Branja njegovih pesmi so se udeležili: **Marko Jevšenak**, **Alenka Napotnik**, **Teja Malgaj**, **Marjeta**

Hudej in **Polonca Dobnik**. Posnetek nastopa je shranjen na Facebooku v skupini Beremo Kajuha, kjer si lahko ogledate tudi ostale recitatorje, ki so že posneli in v skupini objavili svoj posnetek.

A. GRUDNIK

Branje Kajuhovih pesmi

Foto Zdenka Verhovnik

Luščenje fižola

Včasih je bilo ob dolgih mrzlih zimskih večerih na domačijah luščenje fižola precej pogosto opravilo. Dandanes pa fižola niti ne sejejo vsepovsod, saj ga je tako surovega kot predelanega ali konzerviranega v različne jedi lažje kupiti v trgovini ali na tržnici.

Kljub temu člani **Kulturnice Gaberke** vzdržujemo vsakoletno tradicijo luščenja fižola. Tokrat nas je na to kmečko opravilo povabila družina **Videčnik**. Gospodinja Marta nam je pripravila napolnjen 200-litrski škaf s fižolom sorte sivček, ki so ga pred luščenjem dobro posušili, da smo ga lažje luščili. Čeprav je zvrhan škaf napovedoval, da je fižola dovolj za ves večer, so ga pridne roke zluščile že v dveh urah. Čas je zelo hitro minil ob prepevanju ljudskih pesmi in pripovedovanju šal.

Luščenje fižola 2022

Foto: A. Grudnik

A. GRUDNIK

10. Štefov pohod na Smrekovec

Društvo Vulkan iz Belih Vod je v soboto, 29. januarja 2022, organiziralo 10. Štefov pohod na Smrekovec. V zadnjih dveh letih smo morali vsi prilagoditi novi situaciji zaradi koronavirusa in sprejeti omejitve, ki jih nismo bili vajeni.

Varnostna razdalja, maske, omejeno druženje ... A Vulkanovci smo prilagodljivi in srečni, saj imamo v svoji bližini lepo hribovje, ki ne privabi samo naših članov, temveč tudi mnogo pohodnikov iz vse Slovenije. Ob upoštevanju navodil

NIJZ smo se v soboto ob 9. uri zbrali pri Spodnjem Brložniku. Za začetek je bilo prav lepo videti in pozdraviti naše člane, ki so se odločili udeležiti tega tradicionalnega zimskega pohoda, ki ga organiziramo že 10. leto. Vsak od njih je dobil tudi simbolični spominek na letošnji pohod. Pred pastirsko kočjo smo malo klepetali in popili topel čaj, tudi kakega »takratkega« in se podprli z okusnimi rogljički, ki jih je spekla Silva Bačovnik. Dan se je že počasi zbudil in čas je bil, da osvojimo Smrekovec. Pot je bila precej spolzka, zato dereze za varen korak niso bile odveč. Dom na Smrekovcu nas je že čakal z zakurjeno krušno pečjo. Vsaj tiste, ki jim je bil dom glavni cilj. Ostali so pot nadaljevali proti vrhu Smrekovca. Sonce nas je lepo pozdravilo na vrhu. Razgled je bil zares veličasten, saj

gosta megla tokrat ni pokrivala pogleda na dolino in sosednje hribe. Prijazno osebje doma na Smrekovcu nam je postreglo s pijačo in dobrotami na žlico. Na izbiro smo imeli golaž, pisker, pasulj in joto. Enolončnico za vse pohodnike je plačal Marko Mazej s. p., ki naš pohod prijazno sponzorira že vseh 10 let. Na tem mestu se mu res lepo zahvaljujemo. Po okusni malici ob prijetno topli pečji smo se počasi odpravili proti dolini. Pri Brložniku smo še malo pokramljali, popili kak kozarček, nato pa smo se polni lepih vtisov vrnili domov. V upanju, da se bo korona res kmalu umirila, smo že razmišljali, kam bi se spet podali in skupaj preživeli lep enodnevni izlet.

BARBARA PETERNEL

Foto arhiv Društva Vulkan

Prepletenka in Bršljanček

Popoldne sva s Tilnom odšla v sotesko Bečovnice. Tam smo pred časom registrirali jami Sirova luknja in Meander plazeče korenine. Že dolgo sta v tej soteski registrirani Rumelnova jama in Partizanska jama.

Začela sva na začetku soteske, kjer sva kar kmalu zagledala zanimiv vhod. Ko sva prišla do njega, sva videla, da gre za vodoravno jamo z zelo nizkim stropom, ki pa je napolnjena s smetmi. Po tleh je bilo polno steklovine, ki je otežila raziskovanje. Najprej sva pospravila steklo, da se je Tilen lahko ulegel v jamo in izmeril severni del jame. Nato je zlezal v rov pri stranskem vhodu, ki se poveže z večjim vhodom. Tam se je ustavil pred breznom, v katerega ni mogel, saj sta ga ovirali dve skali. Brezno pa je prostorno. Ker je raziskovanje trenutno nemogoče, vsaj dokler ne umaknemo smeti, sva brezno pustila za drugič in pomerila, kar sva lahko. Glede na običaje v naši dolini sva bila skoraj vesela, da tokrat nismo naleteli na klavne odpadke, ampak stare gospodinske odpadke, s katerimi se je nekdo moral pošteno potruditi, da jih prinesel gor in nato nametal v jamo. Potem sva smuknila še malo naokrog vsak po svoji poti. Pri Rumelnovi jami sva prišla skupaj. Tam sem se trudil vzeti koordinate, a ni šlo. Nato sva hitela naprej in gledala v skale s ceste, saj se je počasi že mračilo. Pri eni skali je kazalo na nekaj sumljivega. Tilen je odvrzel nahrbtnik in šel v izvidnico. Ni dolgo trajalo, ko je zaklical: »Maksi, prinesi stvari, tukaj je jama!« Zlezal je v luknjo in se hitro vrnil nazaj in me pozval, naj se oblečem in greva skupaj notri, saj jama ni tako majhna. Tako sem tudi sam smuknil vanjo in v manjši kamrici v meander, ki se je pod pravim kotom lomil v drug meander. Izgledalo je, da se stvar tam zapre. Ampak je Tilen rekel, da naj grem kar pogledat. Tako sem se zbasal naprej in se znašel v kamrici. Meander se je v ozkih dimenzijah nadaljeval, le na začetku je bil preozek za vstop. Okoli mene je bilo polno iztrebkov, ki niso preveč lepo dišali. Takoj mi je postalo jasno, zakaj me je Tilen poslal naprej in da naj jaz merim, on pa bo pisal. Nimaš kaj, tečajniki se hitreje učijo, kot bi si mislil, in kmalu te prerastejo in porinejo v »drek«. Tako sem hitel z merjenjem, da sem čimprej zapustil toaleta neznane živali. Namerila sva 22 metrov poligona in 5 metrov globine. Ko sva pokukala ven, je bila že tema. Tako smo zaključili leto z novimi jamami v matični občini Šoštanj, kot smo leto tudi začeli z novo jamo. V letu 2021 smo v občini Šoštanj izmerili 6 novih jam. Zaradi truda našega kluba ostaja občina Šoštanj še vedno druga najbolj dokumentirana kraška občina na Štajerskem. Število jam v občini Šoštanj sedaj že presega 90 registriranih kraških objektov.

ŠJKPT PODLASICA

Foto arhiv društva ŠJKPT

Foto arhiv društva ŠJKPT

Foto arhiv društva ŠJKPT

DOGODKI IN LJUDJE

Sprejem nosilke olimpijske medalje v paralelnem deskanju v Pjongčangu 22

Gloria Kotnik je srečna s sinom Majem, ob olimpijski kolajni pa je njena sreča podvojena

Na prireditvenem prostoru Vista ob Velenjskem jezeru so združeni prireditelji v času olimpijade v Pjongčangu na Kitajskem v času od 11. do 13. februarja pripravili zimsko doživetje za vse športne navdušence. Čeprav v okolici ni bilo snega, so ga izdelali ali navozili za sankanje, smučanje, tek na smučeh in smučarske skoke. Prikazali so tudi hokej, krling, biatlon, alpsko smučanje, deskanje na snegu in druge športne vrste ter igre za najmlajše. Tako je bilo prijetno, zimsko in olimpijsko tekmovalno vzdušje prav v času, ko so se naši športniki z zlahtnimi medaljami vračali s Kitajske. Na velikem ekranu so lahko obiskovalci spremljali tekmovanja v neposrednih prenosih in posnetkih. Ob čakanju na vrnitev uspešnih skakalk, skakalcev in deskarke Glorie Kotnik so stiskali pesti za še zadnje tekme na snegu, ko so naši orli v skupinskem tekmovalju v skokih dosegli 4 x srebrno zmago. V nedeljo, 13. februarja dopoldne, pa se je na Visti zbrala velika množica skoraj privržencev tega športa s posebnim namenom. Še posebej je bila prireditev namenjena bronasti olimpijski medalji v deskanju oz. prejemnici Glorii Kotnik, Velenjčanki, ki zdaj živi v Celju. Po sprejemu na Mestni občini

Velenje ter doma na Gorici neposredno po povratku so pred dnevi najprej priredili prisrčno srečanje donedavni soobčanki Glorii Kotnik, dobitnici bronaste medalje v paralelnem slalomu v deskanju na ZOI v Pekingu. Gloria je živila od rojstva v naselju Gorica v MOV, kjer jo je oče Peter Kotnik najprej postavil na smuč, že v času pred šolo pa še na desko. Ta je postala njenih 20 let edina športna disciplina in postala je ena prvih in boljših deskark v Sloveniji. Ko je njena kariera doživela zastoj zaradi pred letom dni rojstva sina Maja, je kazalo, da bo to njen aktivni zaključek tekmovalne kariere. Nikoli boljša na vrhunskih tekmovanjih kot večkrat odlična četrti mesta! Splet okoliščin, tudi dejstvo, da je oče Peter že 7 let trener kitajske reprezentance v deskanju

Gloria srečna z olimpijsko medaljo za družino za Šaleško dolino

Foto Jože Miklavc

Navdušena množica je sprejela Kotnikovo na Visti ob jezeru.

Foto Jože Miklavc

Zlata plaketa Športne zveze Velenje Glorii Kotnik

Foto Jože Miklavc

JOŽE MIKLAVC

na snegu, je skupaj s trenersko ekipo Kotnikove doprineslo, da so se kot tim odločili za udeležbo na olimpijadi. Če preskočimo vso medijsko zgodbo, saj se je po bojevitih nastopih v paralelnem slalomu Gloria prebila do bronaste medalje v deskanju in s tem dosegla največji slovenski uspeh med ženskami na olimpijskem tekmovanju. Nedeljski sprejem v Velenju je pokazal na veličino dogodka in plemenitost skromnih športnikov, ki so Slovenijo spet močno zarisali na zemljevid sveta, skupaj z drugimi olimpijskimi šampioni in v vseh treh zlahtnih barvah. Po neposrednem javljanju v olimpijski oddaji na radijskem Valu 202, ki je potekal neposredno z Viste v Velenju, je bila Kotnikova povabljen na velik »olimpijski« oder, kjer so jo sprejeli med množico

obiskovalcev iz vse doline in širše: župan MOV Peter Dermol s sodelavci, predsednik Športne zveze Velenje Bogdan Plaznik, podpredsednik Olimpijskega komiteja Slovenije mag. Janez Sodrznik ter Glorii trenerji: prvi, oče Peter Kotnik, Aco Sitar in Sašo Pistornik. Ob pozdravnih nagovorih, čestitkah in kratkih športnih zgodbah ter potovanju v Pjongčang »po medaljo« so šampionki podarili zlato plaketo Športne zveze Velenje in zlato srce mesta Velenja. Župan Dermol ji je ob tem vročil še ček za pet tisočakov nagrade, saj tolikšne promocije športu in Velenjčanom, vsej Šaleški dolini ter Sloveniji lahko z garanjem in talentom in odrekanjem prinesejo z vrhunskih tekmovanj le naši vrli športniki. Kaj bo Gloria v prihodnje, se v tem času še ne ve, sama ne pove. Kot je že večkrat poudarila, je bila nova motivacija ob njeni najlepši »zlati« medalji, še ne enoletnem sinu Maju, le sproščena tekma, podoživetje največjega tekmovalnega dogodka vse do prihoda na strmine olimpijskega mesta. Tam nekje pa jo je ob spodbudah, celo ob treningih po zaslugi trenerja kitajske reprezentance očeta Petra ter obeh njegovih trenerjev, zgrabilo, da se požene z desko tudi na največji tekmi. Vrnila se je z olimpijsko medaljo, težko, sijajno bronasto medaljo, ki je njeno življenje še dodatno spremenila. Na sprejemu ob glasbenem okvirju harmonikarjev Roberta Goterja sta ji predsednik Športne zveze Velenje Bogdan Plaznik in župan Peter Dermol podarila plaketi za uspeh in zlato srce MOV.

Bogdan Plaznik, predsednik SZV, je Kotnikovi namenil edinstveno plaketo.

Foto Jože Miklavc

Goterjevi harmonikarji so požlahtnili vzdušje sprejema na Visti.

Foto Jože Miklavc

Olimpijske igre končane ...

Kolumna, posvečena plemenitim športnikom

Medtem ko so na Vzhodu zaključili pravilni predstavitev začetka in zaključka, vmes pa fantastične prenose zimskošportnih prireditev, boj za dokazovanje premoči v tako lepih, idiličnih »bitkah« za kolajne, je nad tem, skoraj čarobnim vzdušjem ves čas visela svinčena grožnja.

Strah in napetost pred spopadom svetovnih razsežnosti, ko si gospodarske, tehnološke in vojaške velesile vse vprek pletejo mreže, da bi pridobile prednost in zavojevale ozemlja in pokorile ljudi, sta bila antipod pričakovanjem ozdravitve planeta pred covidom. Tako je čar športa na snegu in ledu dnevno zasenčevala napeta verbalna in grožnja vzpostavljanja vojaške in gospodarske sile.

V svetu tako majhna deželica Slovenija, znana po odličnih športnikih zimskega karakterja, je spet vstopila v tekmo velikih in presenetila. Presegla je pričakovanja, saj so tekmovalke in tekmovalci dosegli, celo presegli tudi načrte domačih športnih napovedi. Ko so se napotili na »igre čez vse igre na snegu«, na mraz in oster azijski veter, je bilo najpomembnejše sodelovati, kot je bil prvobitni cilj olimpijske ideje. Spet pa se je izkazalo, da je v tej majhnosti neverjetna veličina, ki prihaja do izraza, ko je vsak posameznik, vsaka

ekipa stisnjena v kot: na poligon, ledene plošče, smučarske steze in skalalne naprave. Večinoma so udeleženci premagali kužnost epidemije in uspeli tekmovati, le nekaterim so poškodbe in bolezen preprečile nastope oz. boljše uvrstitve. Lahko smo veseli, navdušeni vsi podporniki, vsi strastni navijači »naših« tudi rezultatom, dosežkom, ki niso ravno medalje. A, kolajne! Številni Slovenke in Slovenci so jih »zborbali«, prejeli ob dvigu naše zastave in tako v srce segajoče slovenske himne. Žive naj vsi ljudje ... koder sonce hodi ... naj prepri iz sveta bo pregan! To pripadnost in sobivanje slovenski športniki dokazujejo, ko se iz številčno tako male države vedno znova in znova porajajo šampioni, veličine in dosežki, ki nam jih zavida velik svet. Saj kar ne morejo verjeti, da so v tem »sprtem« vzdušju na domači in svetovni sceni prav športniki (poleg strokovnjakov, inovatorjev, zdravnikov, učiteljev idr.) svetla sled, da smo Slovenci plemeniti ljudje in tako enakovredni na vsem planetu. Zato je letošnja napoved pomladi, lepših časov prišla že zgodaj iz daljne dežele. Naše športnice in športniki so doslej priborili največ kolajn na najslavnejšem srečanju vseh dežel, vseh ras in vseh miroljubnih ljudi. A je prav v tem času tudi kulminacija napetosti, da bi prav blizu prizorišča, kjer se je te dni končalo najplemenitejše srečanje predstavnikov ljudstev in kultur tega planeta, velik naboj sovražnosti in groženj, da se slepi samodržci sporečejo skozi morilska orožja v nesluten ubijalski spektakel brezmejne neumnosti in morije. Verjemimo, da so igre, tekme, kultura in umetnost najlepše dogajanje, ki nam ga pričarajo športniki, kot naši najboljši predstavniki zemeljskega pokolenja, s svojim žrtvovanjem, napori, družinsko ekonomijo in

podporo ljudi, močnejše od »olimpijade nesmielnega prestiža in slepe sle po bojni prevladi nad malim človekom«. Največje igre na svetu so se končale, sledile bodo manjše, lokalne, domače in plemenite. Kulturne in nenevarne, če bo prevladala zavest, da imamo vsi na svetu pravico do življenja in odgovornost novim rodovom. Da bodo doživeli srečo in prihodnost sobivanja na Zemlji. Ozrmo se proti soncu, ki nam daje svetlobo, temo preganja, mraz, da se bo vsako pomlad obnovila rast.

JOŽE MIKLAVC

Jože Miklavc

Foto Marija Miklavc

Šoštanj 2121?

Naslov razstave in kataloga ne išče odgovora. Ujemajoče zaporedje števil je le izziv za znančce, da čez sto let zabeležijo podobo mesta – tako kot smo jo tokrat mi na podlagi starih fotografij. Če bo stoletni izziv sprejet, bo zanimivo namesto naših razstavljenih diptihov preučevati še fotograf-ske triptihe ...

Zaznamujemo 110 let mesta Šoštanj.

Dokumentarne fotografije Aleksandra Kavčnika fiksirajo vizualno podobo mesta Šoštanj in okolice maja 2021.

Postavljamo jih ob stare fotografije na razglednicah iz zbirke Zvoneta A. Čebula ter iz arhiva Vlada Kojca in Občine Šoštanj.

Mesto poskušamo – kjer je le mogoče – nepristransko in neselektivno opazovati z istega mesta, kot so bile posnete stare fotografije. Označene so tudi geografske koordinate novih posnetkov.

Projekt obsega fotografsko razstavo na šoštanjskem Trgu svobode (od junija do septembra 2021) in katalog v elektronski obliki, v katerem predstavljamo 21 fotografskih zapisov.

fotografija, posneta okoli leta 1970, pogled z Goric proti zahodu

- Golte
- cerkev sv. Antona v Skornem pri Šoštanju
- cerkev sv. Mohorja in Fortunata
- kamnolom, danes opušen
- nekdanje šolsko poslopje, danes porušeno, zgrajena je nova OŠ Karla Destovnika - Kajuha
- Tovarna usnja Šoštanj, poslopja so pogorela leta 1966, usnjarna je delovala do leta 1999
- Novi kram, takratna nova stavba v okviru usnjarne, danes Gorenje
- železniška proga Celje-Velenje
- centralna čistilna naprava Šaleške doline, zgrajena leta 2006

NAW22334CY1601W4

posneta pred letom 1920

- cesta proti Lokovici, danes dovozna pot k hišam
- Šolnova kovačnica
- vrtovi in niz hiš ob cesti
- Levstikova cesta, delno vzporedna trasa pod nivojem stare ceste
- Termoelektrarna Šoštanj

VK

fotografija, nedatirana, posneta okoli leta 1970, pogled proti severozahodu

- Pustli grad – danes je ohranjen obrambni stolp gradu Šoštanj, ki je dal trgu ime; zgrajen najbrž sredi 12. stoletja, razrušen in opušen najbrž sredi 16. stoletja
- graščina Turn (Graščina), zgrajena domnevno v 16. stoletju, kašča, nato sedež gospodstva po požaru, v katerem je leta 1734 pogorel trški дворец (Amtshaus); kasneje hotel, bivališče ruskih vojnih ujetnikov, danes stanovanja
- Levstikova cesta
- stavba nekdanjega obrata lesne volne
- cerkev sv. Mohorja in Fortunata

NAW22334CY1602W4

fotografija, detajl razglednice, izdane leta 1985

- Srnjekovec
- Pustli grad
- graščina Turn
- reka Paka
- cerkev sv. Mohorja in Fortunata
- usnjarna, danes porušena
- novi zdravstveni dom
- kulturni dom Šoštanj, zgrajen leta 1974, prenovljen leta 1998 in 2010
- bazen, mestno kopalšče s tremi letnimi bazeni je delovalo od leta 1964 do 2007, leta 2009 porušeno, danes novo nakupovalno središče s knjižnico in podzemno garažno hišo
- nova glasbena šola
- Lom

fotografija, posneta v 60. letih 20. stoletja, detajl razglednice

- pogled proti mestnemu središču
- Pustli grad
- Kajuhov dom
- prehod železniške proge Celje-Velenje
- nekdanja trgovina Senica
- Kajuhova cesta, nekdanj vpadnica v mesto

VK

ŠPORT

V Topolšici je potekal 22. Menihov memorial – mednarodni turnir v namiznem tenisu

Namiznoteniški klub Spin Šoštanj je v okviru kulturnega praznika 5. 2. 2022 v Podružnični osnovni šoli Karla Destovnika - Kajuha v Topolšici organiziral 22. Menihov memorial v namiznem tenisu za veterane in rekreativne igralce. 8. januarja leta 2000 je bilo organizirano prvo srečanje. Za memorial Bogdana Meniha je s svojo pobudo zaslužen g. Tone Leber. Da je njegova ideja obrodila sadove, so dokazali številni tekmovalci, ki so se ob upoštevanju in preverjanju PCT pogoja udeležili 22. Menihovega memoriala. Družina Menih je hvaležna organizatorju NTK Spin Šoštanj za dolgoletno zvestobo in organizacijo tekmovanj.

Navzoče je pozdravila predsednica Namiznoteniškega kluba SPIN Šoštanj **Mirjana Ramšak**, v nadaljevanju sta prisotne nagovorila župan Občine Šoštanj **Darko Menih** in hči pokojnega Bogdana Meniha **Urška Menih Dokl**. Tekmovanje sta za zeleno mizo otvorila župan Občine Šoštanj **Darko Menih** in podpredsednik NTK Spin Šoštanj **Tone Leber**.

Menihov mednarodni turnir za veterane in rekreativce je v Topolšico privabil tekmovalce iz Srbije, Italije, Hrvaške in iz celotne Slovenije. Nastopili so v šestih moških in dveh ženskih kategorijah, v posameznih kategorijah pa so zmagali **Matevž Žgank**, **Aleš Knez**, **Bojan Maselj**, **Gorazd Štor**, **Sladon Svržič (SRB)**, **Miroslav Jelača (SRB)**, **Petra Smolej**, **Dragica Lapanja** ter dvojice **Janez Pejovnik/Aleš Knez**, **Slavko Kovač/Fredi Vodušek** in **Dragica Lapanja/Jasna Šebjanič Pupis**.

Turnir je potekal v športnem duhu in prijateljskem druženju. Za vodenje tekmovanja je poskrbela **Milana Krmelj**, vrhovna sodnica in delegatka Namiznoteniške zveze Slovenije. Vse udeležence je na tekmovanju spremljala dobra volja in tekmovalni duh.

Ob zaključku turnirja so najboljši prejeli pokale in kolajne, naključno izrebrani in prisotni so na podelitvi prejeli priložnostna darila. Predsednica kluba **Mirjana Ramšak** se je po končanem turnirju zahvalila vsem navzočim za udeležbo na turnirju in jih v Topolšico povabila prihodnje leto.

Izvedbo turnirja so omogočili: Občina Šoštanj, Krajevna skupnost Topolšica, Osnovna šola KDK Šoštanj, Podružnica Topolšica, GP Fajdiga, d. o. o., za kar se jim zahvaljujemo. Prav tako se zahvaljujemo vsem, ki so s prostovoljnimi deli sodelovali pri izvedbi turnirja.

NTK SPIN ŠOŠTANJ

Foto arhiv kluba

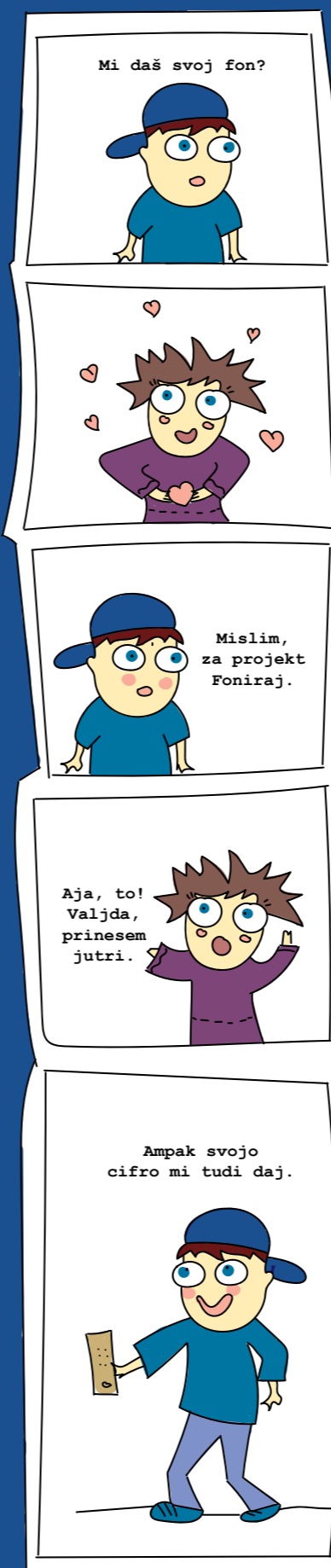

Foto arhiv kluba

Foto arhiv kluba

ŠOLA IN VRTEC

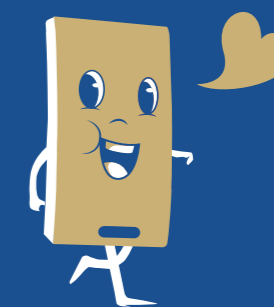

Bo tudi tvoj stari fon pristal v morju?

Le 20 % pametnih telefonov je recikliranih. Velika večina jih doma nabira prah. Ni razlogov, da ne bi svojega starega fona prinesel k nam. ♥

V reciklažnem centru Blok smo specializirani za reciklažo odpadne elektronske opreme. To pomeni, da tvoj stari fon ne bo pristal v morju, gozdu ali reki.

Doniraj svoj fon in #FONIRAJ za zeleno prihodnost!

FONIRAJ

Kam gre tvoj stari fon?

Ribe sodijo v morje, srne v gozd, žabe v reke, fon pa k nam! Poglej si, kaj bo po strokovni reciklaži postal tvoj stari fon:

medalja,

železni most,

nova baterija za pametni telefon,

blatnik avtomobila...

Vsak kilogram zbranih telefonov prinaša sredstva šolskemu skladu. ♥

V zbiralni akciji sodeluje tudi Osnovna šola Karla Destovnika - Kajuha Šoštanj

foniraj.si
blok.si

Projekt izvaja:
BLOK
RECYCLING

Kajuhovo leto v mestu Šoštanj

V mesecu februarju smo se sprehodili po Kajuhovi ulici, si ogledali Kajuhov dom in se pogovarjali ob Kajuhovem spomeniku na Kajuhovem trgu.

Ta mesec smo namenili pesniku Karlu Destovniku - Kajuhu in spoznavanju mesta Šoštanj.

Ogledali in spoznali smo pomembne dele lokalne skupnosti (knjižnico, galerijo, muzej, vilo, kulturni dom, zdravstveni dom ...). Ogledali smo si film z naslovom: Mesto Šoštanj nekoč in danes, prav tako tudi knjige, aplikacije in fotografije o mestu. Ustvarjali smo z različnimi likovnimi materiali: risanje portreta Karla Destovnika - Kajuha po opazovanju, slikanje spomenika in ostalih znamenitosti, likovno izražanje vsebine pesmi. Otroci so se igrali tudi spomin (na slikah so bile stavbe mesta Šoštanj) in družabno igro: Sprehod po mestu Šoštanj.

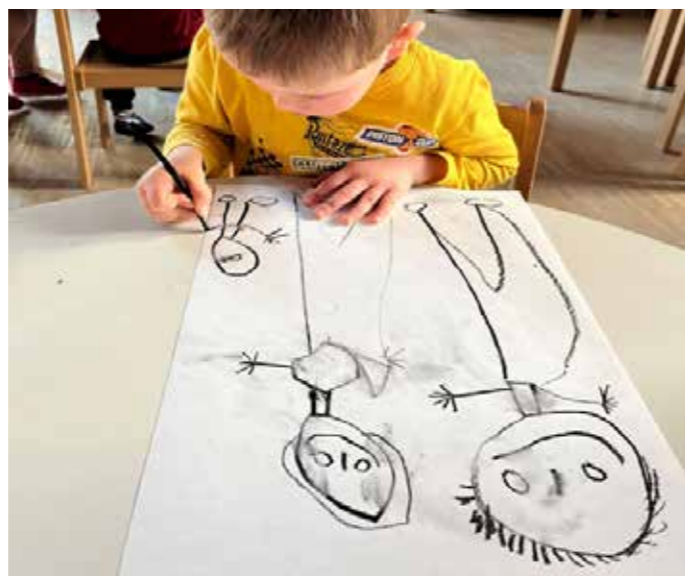
JAZ SEM DROBEN, DROBEN LIST,
ki drevo
mu daje hrano.
To drevo
iz zemlje rase,
zemlja
pa je vir življenja,
in življenje
vir človeštva,
in človeštvo,
to je hrast,
ki človeku
daje rast.

Karel Destovnik - Kajuh v otroških očeh

V letu, ko obeležujemo 100-letnico rojstva našega rojaka, tudi najmlajši v Vrtcu Šoštanj spoznavamo življenje in delo pesnika, ki nam je kljub kratkemu življenju pustil bogato dediščino in neizbrisen pečat.

Foto arhiv Vrtca Šoštanj

Na sliki Karel Destovnik - Kajuh in njegova družina

Foto Sara Steiner

SILVIJA VRHOVNIK GORŠEK

Na sprehodih skozi mesto opazujemo njegov kip, njegovo držo in opazimo vse podrobnosti, od brk do škornjev. Vemo, kje je bil doma, ko je bil dojenček, in da je bil zelo pogumen ter močan. Pa ne le to ... tudi pesmi je znal pisati.

Med njimi je nekaj pesmi, ki smo jih spoznavali tudi najmlajši. Ob vzporednih dejavnostih smo doživljali pesem DROBNA. Opazovali smo drevo hrast, njegove močne veje, neodpadlo listje, ga risali, upodobili v glini, plesali ob glasbi in se s pesem celo naučili deklamirati.

Ob pesmi BOSA POJDIVA DEKLE OBSOREJ smo ustvarjali velike slike in se sobarvanimi nogami sprehajali po papirju ter na njem puščali sledi. Ves čas ustvarjanja nas je spremljala ta pesem.

Prav tako bomo v prihodnjih mesecih, ko bodo vzbrstle češnjeve veje, spoznavali in doživljali pesem ČEŠNJEV CVET, SAMO EN ČEŠNJEV CVET. Prebirali bomo pesem in ob tem slikali cvetoče veje, jih opazovali in ugotavljali, kako nam cvetje polepša dan.

Foto arhiv Vrtca Šoštanj

SARA STEINER

RAZVEDRILO

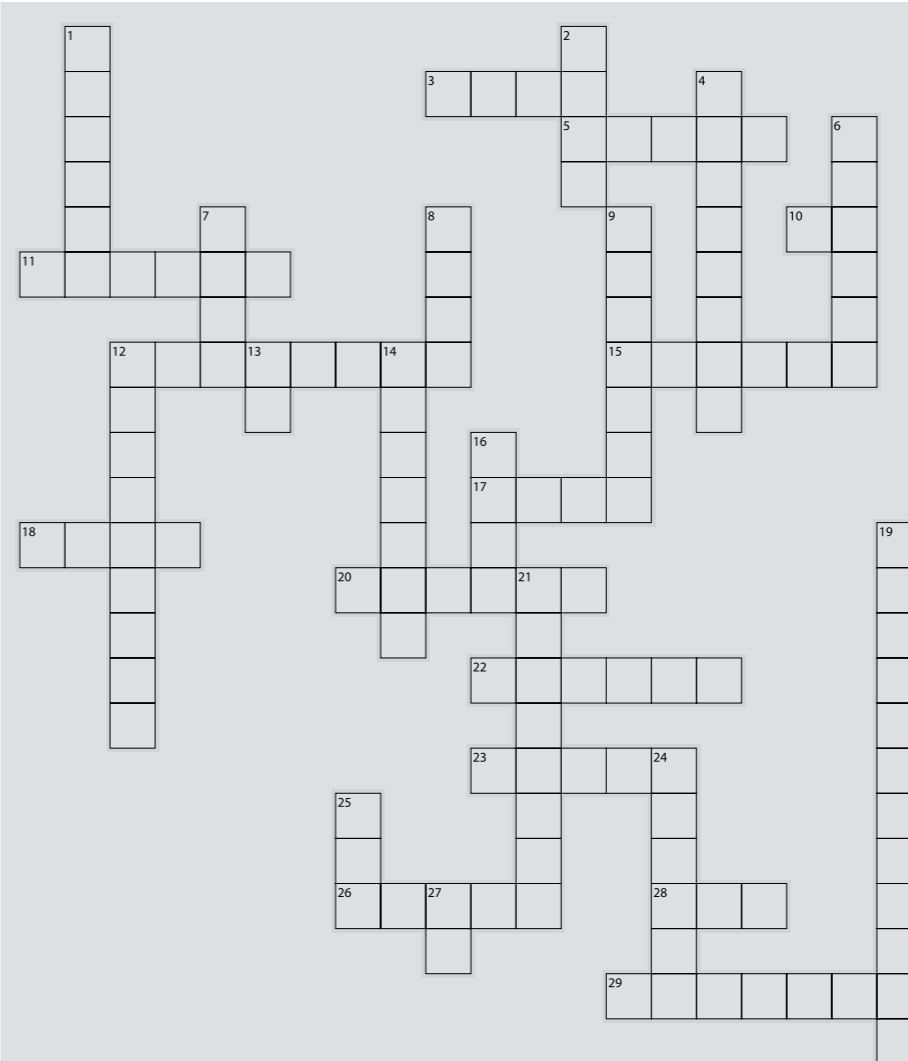
AMADEJA KOMPREJ BERCE

VODORAVNO

3. Ameriška uprava za aeronavtiko
5. Krilo zgradbe
10. Paul Edvard
11. Ameriška filmska igralka (Meryl)
12. Notranja plast zrkla
15. Atletski metalni rekvizit
17. Velika divja raca
18. Upoštevanje
20. Končna šolska zabava
22. Povečanje
23. Majski hrošč
26. Domovina Istranov
28. Del celote
29. Krajanke Trnovega ob Soči

NAVPIČNO

1. Potrdilo
2. Delež odplačila, obrok
4. Strokovni uslužbenec v knjižnici
6. Naša dolina ob Soči
7. Otrok
8. Naša pevka Derenda
9. Nizkost
12. Število, s katerim se množi
13. Žiro račun
14. Izdelovalec cigar
16. Svetlo rdeče vino
19. Izguba na kvaliteti
21. Jeklena nosilna opora
24. Vrsta skobjliča
25. Pas pri kimonu
27. Tone Svetina

	3		6		7	
7		6		4	8	2
	9		2			3
	6		9	2	8	
2	4		5		6	8
			3	1	4	5
3					1	7
5		9		6		3
		8			5	2

Šale

Deževna noč. Moški in ženska stopita v hotel in vprašata za sobo.

»Ja, ja, zdaj mi bosta zagotovo rekla, da sta poročena,« je preveč neposreden receptor.

»Saj sva,« odvrne ženska, »oba.«

Policaj zaustavi blondinko in ji reče: »Gospa, v tunelu niste prižgali luči.«

Blondinka: »Ampak jaz ne vem, kje se v tunelu prižgejo luči.«

Pride postaven, lep, fant v trgovino.

Mladenič: »Dober dan. Kondome, prosim.«

Prodajalka ga poželjivo pogleda in reče: »Za tukaj ali za s seboj?«

Kajuhova cesta

MILOJKA B. KOMPREJ

V tako imenovanem Kajuhovem letu smo se na Zavodu za kulturo odločili, da predstavimo nekatere objekte, ulice in ostale pomnike, ki so poimenovani po Karlu Destovniku - Kajuhu. Zanimivo je, da se večkrat uporablja samo psevdonim Kajuh kot pa uporabljeno ime Karel Destovnik. No, kakorkoli, v drugi številki Lista predstavljamo Kajuhovo cesto, ki ima hišne številke od 1, kjer je bivša Mravljakova hiša, nekoč znana trgovina, zdaj med drugim Pristop in Pentlja, do 23.

Poštár Nedis s pošte Šoštanj je povedal, da nekaj številki ni, na primer na Kajuhovi 2 je bila Petrolova črpalka. Iskali smo hišno številko 22, a je ni. Simbolično smo jo želeli predstaviti v letu 2022.

Na Kajuhovi cesti stoji veliko zanimivih zgradb. Nekoč je bil to začetek cestne povezave, ki je iz mesta

Šoštanj vodila mimo Langusove, Kosijeve in Mayerjeve vile, mimo Strojnjigove žage in dalje proti Družmirski cerkvi. Tam se je spustila v vas Družmirje in nadaljevala proti Velenju. Mislim, da so v zgodnjih sedemdesetih letih 20. stoletja to povezavo preusmerili tja, kjer je še sedaj, mimo termoelektrarne in Pesja proti Velenju. Znano je, da je cestno povezavo prekinilo pogrezanje terena kot posledica rudarjenja.

Ob Kajuhovi cesti so bile nekoč trgovine Delikatasa, Sinica, bila je Movhova slaščičarna (zdaj P'r pek), nasproti Movha je bila Petrolova bencinska črpalka. Kajuhova cesta vodi čez železniško progo proti Goricam, kjer so na desni strani prej omenjene vile, na levi pa, kot vemo, nekoč imenitno rokometno igrišče in ravno tako bivša stavba sodišča z zapori (Kajuhova 11). Na levi strani ne smemo pozabiti družinske hiše Vrabičevih, v kateri je magister farmacije gospod Vrabič že leta 1920

odprl prvo lekarno v Šaleški dolini. Lekarna je bila tam do nove Zdravstvene postaje v Šoštanju. Gospod Vrabič je imel svoj laboratorij, v katerem je mešal zdravila. Nasproti nje je stala tudi osnovna šola Biba Roecka, ki so jo zaradi dotrajanosti porušili (okoli leta 2005) in na tem mestu postavili vrtec. Ostala je še telovadnica solidarnosti, ki so jo zgradili še v času Jugoslavije. Obe nosita hišno številko Kajuhova 8. Na Kajuhovi cesti je tudi spomenik, ki je postavljen v spomin na prvi napad na mesto Šoštanj oktobra 1941. Malo naprej je na levi strani s hišno številko 19 Medičeva vila, izjemna arhitektura, ki je zdaj preurejena v večstanovanjsko zgradbo.

Če kdo ve kaj zanimivega o Kajuhovi cesti, na primer, kaj je bilo na hišni številki 22 in do kod je segala, znano je, da je bila na Kajuhovi cesti tudi Ježovnikova gostilna, bomo zelo veseli, če nam to sporočite.

